

14/12 44.

Kære Jøhansen!

Mange Tak for Brevet om Ibsen.
Den var jeg vældig glad for. Det var
pænt af dig at sende mig den.

Jeg er ved at male Signe! Høbmand
Holst var en Dag ned for at ville købe
et Billede af mig, men jeg havde ingen.

Saa en Dag i Forretningen spurgte han mig
om jeg maatte Portrætter, og det maatte
jeg jo sige, at det havde jeg prøvet paa Maner
af Gange, og at det kun sjældent lykkes
jeg prøvede at undersøge mig, men han
sagde, at jeg kunde jeg prøve, og da jeg
saa havde vældig lyst til at forsøge,
blev vi enige om, at jeg skulde forsøge.
Nu har jeg vist bare chokeret dem ved
Favor og Skilling.

Da det var sagt, var jeg borte og seje igen.
Engang synes jeg, at det blæst op om

jeg maatte holde Baarden tæt til Vinden,
og det var lige ind mod Land, men
heldigvis kunne jeg dog senere sejle
langs Kysten. - De jeg skulde ind i
Havnen kunde jeg ikke komme
gennem og ind i det inderte Bassin.
Det er modbydeligt nær de stev og
glor paa een.

Siden her det blæst for meget.
Der skal være meget værmt i
Kbhvn. kører jeg. Ruel's Kone her lige
været over. Du maas da heller stikke
hvor, hvor de bliver for slemt.

Katten sidder og roker lidt med
sammenknebne Øjne, den sover.

Hilsen!

Lennig.

Kære Bent.

13/8 46.

Man, jeg takke saa meget for kaaret af dit Yarelse. Jeg efterlod det ligesom jeg foreskrevet det. Der laa nogle Papir-stumper og dem vilde jeg ikke rode i. Men jeg har vist ikke lavet yderligere Vorden.

Jeg var der kun i 4-5 Dage, for jeg kunde ikke træffe nogen Anvendelse, og saa rejste jeg hjem igen for at bestille noget. Jeg skulde have skrevet for længe siden, men jeg har været saa intens optaget af arbejdet, saa jeg kunde ikke samle mig til at skrive.

Arbejde er i Sværke. Bør i mit Yarelse.

Ser man jer paa disse Kanter?

Jeg haaber, at kunne besøge jer inden Sommeren er forbi, men jeg jager med arbejdet for at naa noget inden Vinter.

Vil du hilse din Familie saa meget?

Og igen, tak for Husly!

Truster.

Kære Jon og Bent.

28/3 47.

Mange Tak for Brev og Blade Det var meget Røkkament, for jeg har jo ingen Radio.

Det kan mærkkelig nok, Jagen efter med en Flyve for Haven, som gik med par Isen par Kæmper.

Vi har nu haft to Gange for ^{haft} den lille Ma- skine for Haven, som også gik med par Isen og en Flyvebrød for Havnen, som gik ned i en af de lange Rander mellem de kæmpe mæssige Flager, som driver med Strømmen.

Derfor til de første Flyve var nu at et Minefæst, som var indfrosset her, og som var uden Proviant, skulde have forsynin- ger. Da de småbitte Maskiner kun kan have et Par Sække med af Jagen, kan her tilsidst Isbryder med Mad til os allesam- men. Vi havde da været klar over med vore Oplag i over en Uge, og så forsynede vi for seks Uger til, men Jagen efter blev Iøjeblik. Isbryderen lagde til side ved Iskæn- ten, som forbinder Fjorden og Skærene hele Vegen rundt, og så kørte vi Sagerne ind på Slæder. Vi har altså sandt en Iskænt, og udenfor er der kun Drivis, som altid er i Bevægelse. På Kysten af Fjorden er der så altid åbent Vand meget langt

14. Peter "kommer vist i Dag. Der er ingen Is."

tid. — Det er sandt: Isbryderen var $\frac{1}{2}$ Døgn
an at komme hertil fra Rønne.

Mineindlægget kom, af en eller anden Grund,
hertil den 22. Februar med Post og Mælk og
en ny Brød, men da den nærede Ham-
men på Tilbagevejen, kunde den ~~ikke~~
ikke komme videre, men maatte returnere
hertil igen. Igaar kom den fri, efter meget
Besvær med store Sprængninger, og sejlede
til Rønne. Der er frit, og der er Isbryder.

Det var ikke ret slemt at være indepro-
set. Jy har haft det bedre i denne Vinter end
de andre Aar her og på Bornholm. Jy
købte i Svaneke, på Hjemvejen fra Jy, en
Sæk Kartofler og Gulerødder og dgs, og saa fik
Jy fat i tre Klippisk og nogle Pølser og saa fire
store Fransbrød og to store Sigtebrød og ~~to~~
to af de lange Ringbrød.

Saa kom altsaa Marineskibet og prøv
inde, og Dagen efter Ankomsten maade
det sig Jy ud af Havnen med en Trawl-
fisker i Kølvaandet. Saa trawlede Fiskeren
i nogle Timer i en af de Rendere tæt an
den og fik 700 kg Fisk, og saa kunde vi
bare få fisk allesammen. Jy tog en Haax
Torsk med hjem. Jy maade nu ikke at
spise flø, end at Jy maatte smide de

fleste væk, da Tøvet^{II} kom.

Her her været en forfærdelig masse Jagt paa Sotternefugle, som ligger i Raagene; men det er ikke værd at tale om, for her er blevet skamskudt Masser af Fugle, og saa er det iforrigt ulovligt at skyde Fuglene i Raagene. Men Øboerne kender ikke til Medlidenhed, naar det ikke angaar dem selv. Mange af dem er mærkeligt Stupide.

De øvrige Klipper her skinnet paa en mærkelig lysende, Maade og med en blaa-grøn Farve som Vandet i Sø Sotternehelene. Jg tror, det lignede Grønland, og saadan som det ogsaa ind, naar jg gik ned for de høje Klipper i Øst, saadan at jg ikke kunde se Landet bagved, men kun Skovene. Der var Dage, hvor jg gik der og svedte og blev stærkt solbrændt, og Himmelen kunde dirre af Farve.

Mine Kartofler her ikke frosset, for jg her haft Grøntsagerne heinde i Stuen. Men Kartoflene her haft en tilbøielighed til at spire og Gulepødderne til at skrumpes ind. Da Isbryderen kom, fik jg fat i et Stykke Oksebryst og saa begyndte jg at lave Suppe, men første Gang gik det ikke saa godt, for jg satte Grøntsagerne og Kødret over samtidig og koste

til Kartoflerne var mure, og saa var Suppen
tynd og Kødets søgt; men Dagen efter koste
jeg igen, og saa koste jeg længe, og saa blev
Suppen fed og gule og Kødets og Fedtet
blødt og lækker som Smør.

Det her altom været en nogenlunde betra-
geli, Vinter. Grøntsager havde jeg i Stuen, og jeg
kæmde jeg bare gaa paa døttet og tage et
Franskbrød og en Fisk. Hos Købmanden
skulde jeg saa kæn have Sukker og Smør
og Kaffe og Petroleum. Jeg her aldrig levet saa
godt og billigt paa egen Kost, for før her
jeg altid spist Brød og Paalæg og Æg og
Macaroni og saa aldrig Mad i Huset
efter et Maaltid. Dette her med at købe
ind for en Maaned af Gangen, er meget
bedre og nemmere og billigere. Hvis jeg fær
dygt til at lave Mad kl. 12 om Natten,
saa kan jeg gøre det, eller jeg kan starte
med Middagsmad i Stedet for Morgenkaffe
hvis jeg trænger til Afveksling i Yverle. Og
her jeg islet ikke dygt til at gaa ud, saa
kan jeg ~~ikke~~ blive inde, naar der er Mad
nok.

Jeg her hørt noget om, at dette her Orlog-
skib skulde komme igen i Dag; der-
for sidder jeg og skriver. Det kan jo og-

saa vore, at han ^{III} sidder fast i Isen, for
Vinden er vestlig, og saa pakked den paa
den Side af Bornholm.

Under Indfrysningen er her født tre
Drenge herovre, og tre andre er i Vente. Det
maa vel være de lange arktiske Mætter,
der beprøver den Frugtbarhed.

Jeg har været ude og kikke. Jeg tror ikke,
det Fartøj kommer i Dag, for nu kom-
mer der store Ismasser drivende vest-
tude. Langs hele Horisonten!

Ni fik Jo paa den Maade, at der
kom store Snefald, og Sneen lagde sig,
som Grød, paa det koldde Vand og ~~blev~~
~~det~~ dampede det, og saa blev her stille,
som i en Fjord, og saa fros det sammen
paa en Nat, Det blev altsaa til Jofleguen,
og Joen blev sat i Bevægelse af Vind
og Storm og støtte mod Skær og Fjer og
kulekredde og skæred op i Kanterne, og saa-
dan ~~blev~~ ^{drov} den rundt for Vinden og skæred
og ~~blev~~ ^{blev} tykkere og tykkere.

Jeg har skrevet alt dette, fordi jeg tænker,
at det vil interessere jer at høre, hvor-
dan her har været efter jeres Afreise.

Jeg har nu ikke ~~forsat~~, hverken ude
eller inde. frosset,

Jeg havde en Dag Besøg af Præsten, og jeg talte
og talte i et Værelse, for jeg var saa bange for,
at han skulde begynde at spørge mig
om mit Forhold til Kirken. Ja, saa en
Maade gik det ikke noget; men jeg vil
saa nøddig stude Manden! Han talte
ogsaa om, at han da, heldigvis var valgt
enstemmigt, og jeg fik lige sagt: ja; jeg
var ved at sige: ja. Jeg anede det da
ikke!

Hvordan gav det med Bente Bøftam-
mes? — Jeg her sidde og pudset på et
gevær for Snigskytter. Der er Kikkertsigte på
og det er meget mærkeligt, for i stedet for
at skimte Maalet, utydeligt i forlængelse af
to Punkter, ser man Maal og Omgivelser
ganske tydeligt. Man ligger altsaa inde i
et Værelse, tilbage for Vinduet, og skal skyde
en Mand på Gaden, og saa ser man hans
Ansigt ganske tydeligt i Kikkerten, for man
trykker af. Det Vaaben er vist ikke for Folk
med livlig Fantasi. Det er altsaa ikke mit
Vaaben.

Må jeg slutte, for jeg kan jo ikke blive
ved. Jeg her næsten ikke skrevet Brev i Vinter. Jeg
her ligesom Øerne, oplyst med at tænke; saa gav
Vinteren lettere. Haaber, det gav jer godt?
Mange Hilsener til jer og Familien! Bøster.